

NIEUWSBRIEF

'MGR. SCHRAVEN EN GEZELLEN'

Jaargang 9, nummer 49

nr. 2 2017

Uitgave van de 'Mgr. Schraven Stichting'

1. WANDELING DOOR HET LEVEN VAN BISCHOP SCHRAVEN IN LOTTUM

Op zondag 28 mei as. kan er in Lottum gewandeld worden langs het nieuwe Schravenpad. De tocht van 10 km lengte wordt georganiseerd door de Mgr. Schraven Stichting in samenwerking met 'De Rozenhof' in Lottum.

De wandeling start om 11.00 uur bij 'De Rozenhof' in het centrum van Lottum. De begeleiding is in handen van de heer Harry Schraven en mevrouw Els Schraven-Joosten. Halverwege kan een lunch gebruikt worden op 'Kaldenbroek', het geboortehuis van bisschop Schraven.

Om 13.00 uur gaat de tocht langs de Maas met fraai uitzicht op de dorpen aan de overkant van de Maas terug naar 'De Rozenhof'.

Na aankomst kan worden deelgenomen aan een rondleiding door de prachtige Rozenhof (kosten 4 euro). Deelname staat open voor iedereen. Opgave tevoren is niet nodig. Laat je verrassen door het mooie landschap van Lottum en het levensverhaal van bisschop Frans Schraven die hier het levenslicht zag en zijn eerste stappen zette.

2. BEZOEK UIT CHINA

In het weekeinde van 29/30 april jl. bezocht de pastoor van Zhengding Nederland. Een historische gebeurtenis. Hij had zich in België ingeschreven voor de lentecursus bij het Verbiest Instituut. Hoog op zijn verlanglijst stond een bezoek aan de Schraven Gedenkkapel en Lottum. Een vol programma volgde waarbij alle plekken werden bezocht die iets met bisschop Schraven te maken hebben. Op zondagmorgen werd in het missiehuis van de Lazaristen te Panningen samen de eucharistie gevierd. Hierbij zong pastoor Anthony samen met zijn tolk pastoor Simon het 'Onze Vader' in het Chinees. Bij de aanwezigen liepen de rillingen over de rug bij de welluidende klanken uit hun vitale kelen. De bezoeken aan de Gedenkkapel en aan Lottum leverden hem honderden foto's op, die hij in China wil laten zien. De middag werd afgesloten met een bezoek aan de enige nog levende nicht van Mgr. Schraven in Tienray. Dat was een bijzondere afsluiting van het bezoek aan de geboortestreek van

Mgr. Schraven. Hij was geraakt door de manier waarop men hier het verhaal van China levend houdt en doorvertelt. Pastoor Anthony is een energiek en ondernemend persoon, vol plannen. 'Iedere gelovige in ons bisdom moet het verhaal van Mgr. Schraven kennen', zegt hij. Daaraan gaat hij de komende maanden in China werken. Een kunstenaar is bezig met het maken van een beeld van Mgr. Schraven. Hij wil zelf graag een boekje uitgeven en een speciaal prentje ontwikkelen. Van de Mgr. Schraven Stichting kreeg hij beeldmateriaal en teksten. Zijn grote wens: in

Zhengding een relikwie te kunnen bezitten van de martelaren. Daarover wordt nu nagedacht en overlegd.

Een bezoek aan Rome staat op zijn programma. Hij droomt er van om de paus zelf een bidprentje van Mgr. Schraven te mogen overhandigen. Of dat zal lukken?

Voor de Mgr. Schraven Stichting was het de eerste keer dat zo'n uitvoerige uitwisseling met Zhengding tot stand kwam. Hoe is dit in de toekomst te bestendigen?

Een bijzonder geschenk bracht pastoor Anthony mee voor de Mgr. Schraven Stichting. In zijn parochie ontmoette hij een blinde vrouw van 91 jaar die op elfjarige leeftijd de moord op bisschop Schraven meemaakte. Ze was toen als weeskind aanwezig op de residentie van Mgr. Schraven. Pastoor Anthony interviewde haar over haar ervaringen en herinneringen. De opname werd op een CD aangeboden. Het interview was netjes in het Chinees uitgewerkt. Het wordt nu uit het Chinees vertaald en zal hopelijk in een volgende Nieuwsbrief ter lezing worden opgenomen.

3. OP WEG NAAR 9 OKTOBER:

DE 80STE VERJAARDAG VAN DE STERFDAG van Mgr. Schraven en gezellen

In China

Voor het eerst kreeg de Mgr. Schraven Stichting vanuit China te horen hoe men daar de tachtigste verjaardag van de massamoord in oktober willen gaan vormgeven. Daarvoor is een plan opgesteld:

·Het hoofddoel is:

- de gelovigen in heel het bisdom informeren over de stand van zaken.
- de gelovigen informeren over de betekenis van martelaarschap.

Dit wil men organiseren in de maanden juli tot oktober.

De hoofdactiviteiten:

1. Van 1 juli tot 30 september elke 15 dagen een tentoonstelling met relieken, beelden en gebed, gevolgd door preken in de opeenvolgende parochies.
2. Van 1 tot 9 oktober volgt in de kerk van Zhengding een novena voor de martelaren.
3. Op 9 oktober een plechtige mis voor de martelaren in de parochiekerk van Zhengding.

Om deze activiteiten te kunnen uitvoeren is een beroep gedaan op de Mgr. Schraven Stichting te helpen met historisch materiaal over de martelaren, foto's en videomateriaal, gebedsprentjes, liturgische teksten en het verzoek om relieken. In Zhengding zelf hebben ze niets. Ook vroeg men om afbeeldingen van de martelaren die later in de kerk een vaste plek gaan krijgen.

In hun programma is niet opgenomen de feestelijke herdenking op zondag 15 oktober in de kathedraal van Shijiazhuang (bij Zhengding) samen met de hulpbisschop van Roermond, Mgr. E. de Jong en een grote groep van 30 Nederlanders. De kerk van Zhengding zelf is te klein voor het te verwachten aantal mensen. Vanuit Nederland is al allerlei materiaal naar China gestuurd.

In Nederland

Ook in Nederland staan plannen in de steigers:

Het voorlopige programma tot nu toe, ziet er als volgt uit:

Zaterdag 7 oktober: Schravenpadwandeling door de 'Jonge Kerk' van Roermond.

Zondag 8 oktober: Plechtige Eucharistieviering in Broekhuizenvorst met Mgr.

Wiertz en mogelijk de nuntius uit Den Haag.

- in aanwezigheid van Chinese studenten uit België (Verbiest Instituut van Leuven).

- na de viering het Chinese ritueel van 'Eer brengen aan voorouders' (door het Verbiest Instituut te Leuven))

- een serenade na afloop van de viering

- de Mgr. Schravenlezing

- een gezamenlijke lunch

Maandag 9 oktober Mgr. Schravenkruisweg te Lottum langs het Schravenpad, georganiseerd samen met de SPV-Limburg

Dinsdag 10 oktober: vertrek pelgrimage naar China

Zondag 15 oktober: herdenking moord in Zhengding China.

4. WIE ZIJN DE METGEZELLEN VAN BISSCHOP FRANS SCHRAVEN?

Nr. 4

GERRIT WOUTERS CM

Gerrit Wouters werd te Breda geboren op 5 juli 1909 als oudste zoon van het echtpaar Adrianus Joseph Wouters en Maria Joanna Hendriks. Na het beëindigen van zijn gymnasiale studies op het kleinseminarie Wernhoutsburg te Zundert trad hij in bij de Congregatie der Missie (Iazaristen) te Helden-Panningen op 17 september 1928. Twee jaar later legde hij op 18 september de eeuwige geloften af. Gerrit was een vrolijk en geestig mens met goede smaak en op zijn tijd ernstig en gemoedelijk.

Op 16 september 1934 schrijft hij aan zijn provinciale overste: 'Ik kies voor de missie van China die me de laatste tijd bijzonder aanstaat'. Op 21 juli 1935 wordt hij in de parochiekerk van Panningen door Mgr. Lemmens, bisschop van Roermond tot priester gewijd. Zijn overste tekent aan: "Gerrit is

een man met een diepe godsdienstige overtuiging; hij interesseerde zich voor zijn studies, deed goed en rustig wat hij moest doen, heeft een goed en gevoelig hart, is met een goed verstand begaafd en heeft een heldere geest, preekt zeer goed en met overtuiging, is een bekwaam organist. Men kan hem op het gebied van onderwijs alles toevertrouwen. Men kan op hem rekenen”.

Met zijn jaargenoot Hubert Schlooz uit Venlo wordt hij benoemd voor het vicariaat Zhengding, waar Mgr. Frans Schraven bisschop is. Tien dagen na zijn priesterwijding, op 31 juli, overlijdt zijn moeder. Omwille van vader wordt de vertrekdatum naar China zes weken uitgesteld. Half oktober vertrekt hij met Hubert Schlooz. Op 3 december 1935 komen beide jonge missionarissen in Sjanghai aan

vanwaar ze doorreizen om over Peking Zhengding te bereiken, waar zij, behalve Mgr. Frans Schraven, ook broeder Antoon Geerts uit Oudenbosch aantreffen. Gerrit krijgt de Chinese naam 'Wei Zhi-gang'. Zijn eerste taak is de studie van de Chinese taal.

In het begin van het nieuwe schooljaar 1936-1937 wordt Gerrit benoemd aan het kleinseminarie te Paitang, gelegen op een afstand van 4 km. van Zhengding. Gerrit wordt belast met het onderricht van Latijn en Grieks en natuurlijk met de muzieklessen. Voor de hoogmis gaat hij iedere zondag naar de kathedraal, waar hij organist is.

Het seminarie ligt vlak langs de spoorlijn van Peking naar Shijiazhuang. Bij het uitbreken van de vijandelijkheden tussen Japan en China in de zomer van 1937 worden door duizenden Chinese soldaten loopgraven langs die spoorlijn gegraven omdat de Japanse troepen er bij hun opmars gebruik van maken. Bijna 60 Chinese en buitenlandse priesters nemen in de tweede helft van september deel aan de jaarlijkse retraite in de residentie van Zhengding. Mgr. Schraven zegt hun op 27 september dat zij vanwege de oorlogsdreiging in de stad kunnen blijven maar de meesten gaan toch liever naar hun missieposten, zo ook Hubert Schlooz. Overste Jan Ramakers gaat terug naar het kleinseminarie. Gerrit Wouters blijft in de residentie achter samen met broeder Geerts.

Op de fatale avond van 9 oktober 1937 is Gerrit aanwezig in de eetzaal als soldaten de negen Europeanen boeien, wegvoeren en verbranden. De stoffelijke resten werden begraven op het kerkhof naast het kleinseminarie te Paitang, waar Gerrit les gaf. In een van zijn brieven uit China schreef Gerrit naar aanleiding van de gespannen politieke toestand in China: 'Ik geloof dat O. L. Heer niet goed weet dat naar China gaan op zich al een flink offer is, want Hij is er dikwijls niet tevreden mee en vraagt nog meer'. Toen hij dit schreef wist hij niet hoe spoedig O. L. Heer hem het grootste offer zou vragen, zijn eigen leven. Gerrit Wouters werd slechts 28 jaar oud.

5. KORTE BERICHTEN

Overleden: mevrouw Tonny van Nierop

Er valt een rouwbrief in de bus. Je schrikt. Wie kan dat zijn? Mijn hart stond even stil toen ik haar naam las: Tonny van Nierop. Ineens schieten beelden over haar door mijn hoofd. Hoe actief ze was, helemaal gekomen uit Weesp om mee schilderen in de gedenkkapel van Mgr. Schraven, samen met al die anderen uit haar woonplaats onder leiding van kunstenaar Jan Haen. Vriendelijkheid en goedheid straalden van haar gezicht. Ze was duidelijk geraakt door het verhaal van bisschop Schraven en gezellen, want in 2014 ging ze mee naar China om daar aanwezig te zijn bij de oprichting

van de monumenten voor Mgr. Schraven en gezellen. In het bisdom van Mgr. Geurts, bezocht ze het bejaardentehuis en ook raakte het haar hoe bejaarden daar hun laatste levensdagen slijten. Toen er een project uit Tangshan kwam voor het project van ouderenzorg, zette zij zich meteen in om geld bij elkaar te krijgen via de speciale kerstcollecte in de kerk. En later wist ze anderen te motiveren het project tijdens de vastenactie te promoten. Het bracht een geweldig bedrag op.

Heel haar leven bestond uit zorgen voor anderen. Binnen enkele weken gaf zij zichzelf over aan andere zorgende handen. Op paaszaterdag ook wel Stille zaterdag genoemd werd er afscheid van haar genomen. Om stil van te worden.

De Mgr. Schraven Stichting is haar dankbaar voor wat zij betekend heeft. Dat zij thuis mag komen bij wie zij zo lief had. En dat de martelaren, onder wie bisschop Schraven en gezellen, haar mogen verwelkomen.

Lezing in Luik

Geen alledaagse uitnodiging om in Luik een lezing te komen geven voor het gezelschap 'Fraternité d'Eglise Liège-Chine'. Het centrum van Luik met zijn historische gebouwen straalt waardigheid uit. Evenzo het Benedictinessenklooster in het hartje van de stad, waar de bijeenkomst gepland was. Waardigheid straalde ook het gezelschap uit dat de gasten van de Mgr. Schraven Stichting aanhoorde: een oud-parlementariër, een promovenda over China enz. Als student al ging het hart van oprichter priester Frans Dabin uit naar China. Hij was er graag heen gegaan, maar de poorten van China werden in zijn jonge jaren potdicht gesloten. Zijn liefde bleef en mondde uit in deze organisatie

die allerlei activiteiten organiseert, zoals de jaarlijkse pelgrimage van Chinezen naar Banneux naar het monument dat daar door deze organisatie voor China is opgericht. Zes keer per jaar wordt een boekje uitgegeven en maandelijks komt de groep bij elkaar om de ontwikkelingen in China en kerk daar te volgen. Vaak nodigen ze gastsprekers uit. Een aandachtiger publiek voor het verhaal van Mgr. Schraven kun je niet hebben. Het leek wel een bombardement van vragen en opmerkingen. Na de lezing volgde een uitstekend diner en ging het gesprek verder. En het stripboek ging

als warme broodje over de toonbank.

Het belangrijkste is dat de twee organisaties elkaar kennen. Wie weet wat dit in de toekomst oplevert.

6. DE TRAGISCHE GESCHIEDENIS VAN ZHENG DING EN DE VERWOESTING DOOR DE JAPANESE FACISTEN (door de ogen van een Chinees)

Soms komen bij de Mgr. Schraven Stichting de meest bijzondere berichten uit de hele wereld. Vaak zijn het bestellingen of verzoeken om relikwieën. Het volgende artikel vanuit San Francisco in de VS is bij die binnenkomende post opvallend. Het gaat om een mail van een Chinese advocaat met het bericht dat zijn grootvader indertijd zijn leven lang gewerkt had aan een boek over de Japanse bezetting van China. Die opa hoorde in de twintiger jaren bij de eerste 1000 leden van de communistische partij en ook bij de eerste 1000 personen die uit de partij werden gezet. Hij sloot zich aan bij de toenmalige president van China Tchang Kai Chek en vluchtte met hem naar Taiwan.

Drie maanden voordat de auteur stierf had hij zijn boek klaar. De kleinzoon bestelde het stripboek van Mgr. Schraven en stuurde wat zijn opa over de moord op bisschop Schraven had opgetekend.

“Op 7 juli van het 26ste jaar van de Republiek China werd de Lugou Brug, bekend als de Marco Polo brug door de Japanse troepen aangevallen. De historici zijn het eens dat dit het begin was van de Japanse invasie op grote schaal in China. Steden als Beijing, Tianjin en Baoding werden de een na de ander bezet. Op 6 oktober trokken de vijanden richting Zhengding, maar ondervonden heldhaftige verzet. Op 9 oktober namen zij de stadspoort onder vuur en braken de stad binnen. Om elk stukje grond te behouden, vochten onze troepen in elke straat fel met de vijand met aan beide kanten serieuze slachtoffers. Zhengding viel in handen van de vijand. Toen de Japanners de stad bezetten, begingen zij een beestachtige slachtpartij en de hele stad was bezaaid met dode burgers. Het was zo ontstellend dat men de aanblik nauwelijks kon verdragen. Onder het vuur van de vijand verdrongen de mensen zich om bij de katholieke kerk binnen te komen en om asiel te vragen. Een broeder die de zuidpoort bewaakte om de beweging van de vijand in de gaten te houden, werd per ongeluk doodgeschoten en de Japanse indringers grepen de gelegenheid aan om de kerk binnen te stromen. Het eigendom van de kerk werd geplunderd, inclusief geld, horloges enz. Rond elf uur zei een

著作人（抗日時之照片）

Japanse officier tegen Wenzhihe (Mgr. Schraven): ‘Wij zijn beschaafde mensen en wij zullen kerkmensen nooit treiteren. Maak je geen zorgen!’ Onverwacht gingen dozijnen soldaten rechtstreeks naar het Convent van St. Joseph. Bij het horen van het nieuws gingen de paters Charny en Bertrand erheen om te proberen hen te overtuigen om de zusters met rust te laten. Zij werden echter in het poortgebouw opgesloten en streng bewaakt. Toen gebeurde de tragedie. De kuise nonnen wisten zichzelf nergens te verbergen, zij baden en schreeuwden, maar tenslotte konden zij ontsnappen aan de slechte handen van de woestelingen.

Om 19 uur drongen acht Japanse soldaten de eetzaal binnen, scheurden het tafellinnen, bonden de wachtende priesters, dwongen een kolenwagen op te gaan en namen hen mee. Alle Chinese priesters waren volledig over de toeren en zij kozen de priester Zhouzhiji om het hoofd te bieden aan de situatie.

Op 10 oktober, de nationale feestdag, doorzochten de indringers grondig alle mensen in de kerk en zij vonden negen gewonde soldaten verkleed als gewone mensen in het Renai ziekenhuis. De soldaten werden meteen naar buiten getrokken en ter plekke doodgeschoten. Het was niet om aan te zien hoe deze heldhaftige soldaten werden opgeofferd. De pas binnengekomen vluchtelingen berichtten dat zij de nacht tevoren vlamvend vuur zagen vlakbij een houten toren dat lange tijd brandde. Ondertussen hoorden ze vreselijk schreeuwen: ‘Mijn God, mijn God’. Alle mensen werden zenuwachtig. Broeder Tirie Drilok nam het risico door te gaan kijken. Hij vond in de as rozenkranskrallen, heilige medailles, een gouden ketting, kleine schaatjes enz. Dit betekende dat de bisschop en de priesters de dood in het vuur gevonden hadden. *(dan volgen de namen van de martelaren. Bij de orgelreparateur wordt gezegd:)* Toen hij de indringers de bisschop zag vastbinden riep hij luid: ‘Bind mij maar. Laat hem gaan!’. Bijgevolg werd hij samen met de bisschop meegenomen. Alleen de overste van het Benedictijnenconvent *(bedoeld zal zijn de Trappisten)* Alberic overleefde omdat hij te oud en te zwak was.

De Japanse indringers vermoordden in Zhengding duizenden inwoners met beestachtig en harteloos

geweld. De bisschop en priesters werden verdoemd en het gewone volk alleen gelaten. Deze duivels beledigden zusters, om niet te spreken van gewone vrouwen. Hun gedrag was erger dan beesten, de woede oproepend van alle goden en mensen. Het bloed van onze medemensen bevochtigt nog steeds het zand. De Japanse soldaten gingen naar de Grote Boeddha Tempel om te bidden. Naar mijn oordeel moesten ze in de diepste hel gesmeten worden”.

Met dank aan prof. Wang Yupeng in Peking die de tekst voor de Mgr. Schraven Stichting uit het Chinees in het Engels vertaalde.

Nabeschouwing: Het is interessant om het lijdensverhaal van bisschop Schraven vanuit Chinees perspectief te horen. Vooral de oorlogssetting komt hier goed aan de orde. Aan de nodige emoties ontbreekt het niet.

Frappant is dat de auteur spreekt over een gouden ketting die in de as gevonden zou zijn. Dit wordt verder nergens vermeld. Tijdens ons bezoek aan China vertelde een Chinese priester ons dat hij het verhaal van Mgr. Schraven kende van zijn moeder die vertelde dat men een gouden ketting in de as gevonden had en men toen zeker wist dat Mgr. Schraven verbrand was. (vh)

7. CHINAREIS 2017

Inmiddels hebben zich 20 personen ingeschreven voor de reis in oktober naar China. De deelnemers komen uit heel Nederland en België. De vliegreis voor deze groep is geregeld, maar deelname is nog steeds mogelijk.

Een van de te bezoeken plaatsen is Taiyuanfu, waar in 1900 Zuster Marie-Adolphine uit Ossendrecht werd terecht gesteld. Samen met haar kwam ook een Belgische medezuster op 28 jarige leeftijd om het leven en wel de heilige zuster Amandina uit Schakkebroek (Herk-de-Stad). Ze werkte er in een weeshuis en richtte er haar dispensarium in. De zusters trokken zich vooral het lot van wezen en achtergelaten kinderen aan. Zr. Amandina was werkzaam als verpleegster en in de farmacie. Zelf bleef ze ook niet gespaard, want in de lente van 1900 werd ze zwaar ziek. Net toen men haar al wilde opgeven, herstelde ze miraculeus.

In het kader van de Bokseropstand was er in China een vijandig politiek klimaat ten aanzien van westerlingen en katholieke missionarissen. Op 1 juli 1900 werd een edict uitgevaardigd waarbij de katholieke en protestantse missionarissen in Taiyuan op straffe van dood werden uitgewezen. Hoewel bisschop Fogolla en anderen aandrongen hieraan gehoor te geven, wilden de missiezusters toch op hun post blijven. Op 9 juli 1900 werd Amandina na een publiek proces door onthoofding terechtgesteld, samen met 31 andere missionarissen en Chinese bekeerlingen. Vier dagen lang bleven de lijken liggen, waarna ze buiten de stadsmuren begraven werden. De hoofden van de bisschoppen werden in een soort kooi bij de stadspoorten tentoongesteld.

Op 1 oktober 2000 werd Amandina heilig verklaard.

Bijzonder tijdens de reis naar China is dat zowel uit Ossendrecht als uit Herk-de-Stad iemand meegaat.

Afbeelding uit het stripboek: 'De verre bestemming' van Geert de Sutter

8. MENSENHANDEL EN SEKSUELE UITBUITING

Op 8 februari 2017 vond de 3e 'Internationale Dag van Gebed tegen mensenhandel' plaats met als thema: "Het zijn kinderen! Geen slaven!"

Dit evenement viel samen met de feestdag van de heilige Josephine Bakhita, een zuster van Liefde van Canossa die als kind werd ontvoerd en verkocht als slavine in Soedan.

Veel gelovigen wereldwijd baden tussen 11 januari en 8 februari dagelijks het onderstaande gebed om mensenhandel te beëindigen.

God, wanneer we horen over kinderen en volwassenen
die misleid worden en naar onbekende bestemmingen worden gebracht
met als doel seksueel te worden misbruikt
of gedwongen arbeid te verrichten
of om hun organen te laten verwijderen
en verder te verkopen,
is het ons zwaar te moede.

Wij kunnen niet anders dan boos zijn
dat hun waardigheid en rechten worden genegeerd
door middel van bedreigingen, leugens en geweld.
We schreeuwen het uit tegen de gemene praktijken
van deze moderne slavernij.

Wij bidden met de heilige Bakhita dat er een eind aan komt.
Geef ons wijsheid en moed om in beweging te komen
en diegenen bij te staan
die in hun lichaam, hart en ziel zo verwond zijn,
zodat we gezamenlijk onze belofte waar maken
om deze zusters en broeders tegemoet te treden
met een liefde die teder is en goed.

Zend hen die deze mensen uitbuiten met legen handen weg,
Dat zij zich mogen bekeren van hun kwade daden,
en help ons allen om de vrijheid te claimen
die uw gave is aan uw kinderen. Amen.

(Bron: Catholic news Services 01/12/2016)

Gustav Mahler zei: 'Traditie is niet het aanbidden van de as, maar het doorgeven van het vuur.'

Secretariaat Mgr. Schraven Stichting: Kloosterstraat 54, 6369 AE Simpelveld, tel. 0455445419
Website: www.mgrschraven.nl Contact: info@mgrschraven.nl
Facebook: www.facebook.com/mgr.schravenstichting
Bankrekening Mgr. Schraven Stichting: NL74RABO0148175341 BIC: RABONL2U.
Voorzien van de ANBI-status. RSIN nummer 8201 666 50